

Nana Hauges prædiken 22. søndag efter trinitatis

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder

Prædikentekster

Esajas' Bog kapitel 49, vers 13-18

Paulus' Brev til Efeserne kapitel 4, vers 30-32

Matthæusevangeliet kapitel 18, vers 1-14

Salmer

Giv mig, Gud, en salmetunge

Til himlene rækker din miskundhed, Gud

Nu bede vi den Helligånd

—

En hyrde glemmer fåret ej

Jesus Krist, du gav mig livet

Dybt hælder året i sin gang

- 1 Allerede på et tidligt tidspunkt i sin færd begynder Jesus at tale om sin kirke. På dig, siger han til Peter, vil jeg bygge min kirke (et par kapitler tilbage) og dødsrigets porte skal ikke få magt over den, lover Jesus. Hvordan Peter varetog den opgave, kan vi så læse videre om i Apostlenes Gerninger. Vi kan også læse, at
- 5 det blev en opgave, der kom til at koste Peter livet.

- Det siger jeg fordi, det er stadig sådan i dag mange steder, at det koster at være Kristi kirke. Det er ikke bare noget, der hører en fjern fortid til. Det skal vi huske. Vi må ikke glemme den trængte kirke, men vi skal bede for den med det
- 10 håb, at Gud ikke vil glemme den. Vi skal bede, i det vi håber på Guds løfter som vi kan læse om hos profeten Esajas – løftet om at han ikke vil glemme os, lige så lidt som en ammende mor glemmer sit barn.

- Læg så også mærke til, at det er Jesus der bygger kirken. Det gjorde han dengang
- 15 og det gør han i dag. Ikke Peter eller noget andet menneske bygger kirken. Vi er kun husholdere, forvaltere og vi kan aldrig bygge på nogen anden grund end den der allerede ligger der – nemlig Kristus. Han er hovedhjørnestenen.

- Det jeg så lige har læst, handler om hvordan det nu skal være i kirken. Jesus ved,
- 20 at det med hakkeorden, det er noget vi mennesker går op i. Hvem er den største, hvem er den mindste, hvem bestemmer dette eller hint. Meget at det vi læser om

disciplene i Bibelen handler også om det. Hvem er bedst, hvem har mest magt, hvem er mest troende eller mest fromme.

25

Men Jesus skyder alt dette til hjørne og beder dem – og os – tænke på det mest magtesløse vi kan forestille os – nemlig et lille bitte barn – og så gøre os så ydmyge, at vi bliver som dette barn.

30 Det har vi berørt flere gange, men det kan ikke gentages nok: Vi skal blive små, vi skal blive magtesløse, vi skal give afkald. Vi skal efterstræbe det som Paulus skriver: råb og spot skal ligge os fjernt. Tilgiv hinanden som Gud tilgav jer i Kristus.

35 Forargelser vil komme, advarer Jesus, men lad være med at dyrke dem.

Det er det han mener med det noget makabre – kast din fod og hånd fra dig osv. Det er naturligvis billedligt ment. Det betyder, at du skal fornægte og undertrykke det i dig selv, der er årsag til andre menneskers fald eller forargelse.

40

Med fald eller forargelse mener Jesus nok først og fremmest: at falde væk fra troen. Han mener altså, at vi kristne imellem skal passe på, at vi ikke bliver årsag til andres frafald fra troen.

45 Men også i videre forstand skal vi ikke blive årsag til fald eller forargelse. Heller ikke i forhold til dem ”udenfor” kirken.

Lev jeres liv blandt hedningerne sådan (...) at de kan få syn for jeres gode gerninger og prise Gud for dem på hjemmets dag. Skriver Peter.

50

Et andet sted i Matthæus-evangeliet finder vi Bjergprædikenen, hvor Jesus siger: ”I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.”

55

Kristne har altså den opgave at være lys i verden. Det kræver stor selvdisciplin. Det kræver, at følelser som forbitrelse, vrede og spot skal ligge os fjernt som Paulus skriver.

60

65 Tankevækkende i en verden som vores, hvor det at udtrykke og mærke følelser
hyldes og fejres uanset hensynet til andre. Det kan bestemt have sin berettigelse
at føle og mærke, men grænsen går altså – siger Jesus- der hvor det bringer andre
”til fald”?

70 Jeg tænker tit på, at vores on-line kultur har forstærket det med at udtrykke
følelser uden hensyn til andre. Jeg tænker på de børn, hvis mødre mere eller
mindre offentligt hele deres barndom, har luftet deres frustrationer over de
udfordringer, der følger med at være mor, i de små videodagbøger de laver - og
som offentliggøres på det sociale medie instagram. Hvordan vil det være at se,
når børnene bliver voksne eller bare større?

75 Hvordan vil det være at vide, at din mor savnede at gå ud med veninderne, at
have tid til sig selv eller partid, da du var lille og havde allermest brug for hende?

80 Bevares alle mødre føler afmagt og frustration i perioder, men behøver det
udtrykkes og føles sådan at alle kan følge med i det? Kan man ikke skrive det i en
dagbog eller snakke med en ven om det? Det kan man da godt overveje.

Det værste vi kan gøre iflg Jesus, er at ringeagte en af de mindste små.

85 Det er vores himmelske faders vilje at ikke en af dem skal gå fortabt, og når vi
tænker på, at han gik hele vejen for at ikke en eneste skulle fortabes. Hele vejen
til korset. Mishandlet, lemlæstet, ydmyget for os alle sammen, for at ingen af os
skulle fortabes - ja så burde det få os til virkelig at gøre os umage.

Amen.

90

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

22. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-22-sondag-efter-trinitatis>